

РЕШЕНИЕ

№ 2335

гр. София, 02.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в закрито заседание на 02.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

като разгледа дело номер **11623** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 247 и чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба от 20.03.2012 г., подадена от адв. Е. В., като пълномощник на оспорващата по главното производство Саадет А. С., за изменение на постановеното по адм. д. № 11623/ 2011 г. Решение № 1212 от 06.03.2012 г. в частта за разноските. В молбата се поддържа становище, че представените доказателства за осъществен банков превод са достатъчно основание, за да се приеме, че са налице договорни отношения във връзка с процесуалното представителство на С., както и че разноските са реално направени. Предвид това се моли изменение на постановеното решение и присъждане на разноски за адвокатски хонорар в пълен размер. Н. доказателства не се представят.

Ответникът – изпълнителният директор на Агенция по заетостта, не представя отговор по молбата в дадения му от съда едноседмичен срок съгласно чл. 248, ал. 2 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК.

Административен съд София - град (АССГ), Първо отделение, 21-ви състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на молбата:

Молбата е допустима като подадена в срока по чл. 248, ал. 1, предл. първо ГПК, във вр. с чл. 144 АПК и от надлежна страна, поради което съдът следва да я разгледа досежно нейната основателност.

По основателността на молбата:

След като се запозна с молбата, съобрази приложените по делото доказателства,

направените искания от страните и постановеното по делото Съдебно решение № 1212 от 06.03.2012 г., съдът намира следното:

1. Видно от мотивите на постановеното съдебно решение съдът е формирал воля във връзка с направеното искане от процесуалния представител на оспорващата за присъждане на разноски (л. 5 от решението). Въпреки изхода на спора е преценил, че не следва да бъде уважено искането по изложени в мотивите на решението съображения. В диспозитива на съдебното решение обаче, няма произнасяне по този въпрос. Ето защо, съдът намира, че е допуснал очевидна фактическа грешка, която е допустимо да бъде отстранена по негов почин, без ограничение във времето и в закрито съдебно заседание (арг. от чл. 247 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК), тъй като не са налице причини, поради които производството да се разглежда в открито съдебно заседание. Съдът следва да поправи допуснатата грешка, като в диспозитива на съдебното решение се произнесе по искането на оспорващата за разноски, а именно: оставя без уважение искането на Саадет А. С., от [населено място], [улица], [жилищен адрес] за осъждане на ответника - изпълнителния директор на Агенция по заетостта към Министерство на труда и социалната политика, на основание чл. 143, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, да и заплати направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 (шестстотин) лева.

2. Молбата по чл. 248 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, с която съдът е сезиран, е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение по следните съображения:

Видно от постановеното по делото Съдебно решение № 1212 от 06.03.2012 г. съдът е приел, че не следва да присъжда разноски на оспорващата, въпреки изхода на спора. Обосновал се е с това, че по делото са представени доказателства за паричен превод от страна на оспорващата С. в полза на Адвокатско съдружие „Н., В.” ДЗЗД в размер на 600,00 лева по фактура № 90/20.01.2012 г. Предвид това, че тази фактура не е представена по делото, съдът е счел, че не може да направи извод за превод във връзка с дейност, посочена в пълномощното от същата дата – 20.01.2012 г. Изложил е съображения, че съпадението на датата на подписване на пълномощното и на посочената в документа за осъществен превод дата на фактурата не е достатъчно основание, за да се приеме наличие на договорни отношения във връзка с процесуалното представителство на С. от адвокатското съдружие, за което да се дължи сума в посочения размер. По посочените причини съдът е направил извод, че по делото липсват доказателства за извършени разноски от С., поради което не е присъдил разноски в нейна полза.

Към молбата от 20.03.2012 г. не са представени доказателства. Като съобрази изложените по-горе свои съображения и мотивите за исканото изменение, съдът намира, че молбата за изменение на постановеното решение в частта за разноските е неоснователна и не следва да се уважава. Не са твърдят и установяват непреценени от съда факти от значение за спорния въпрос.

Освен това, съгласно чл. 80, изр. второ ГПК, страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските.

Видно от приложените по делото материали, до приключване на последното заседание по делото пред административния съд на 09.02.2012 г., оспорващата С. не е представила списък на разноските. Следователно, по аргумент от разпоредбата на чл. 80, изр. второ ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, същата няма право да иска изменение на

решението в частта му за разноските. Това законодателно разрешение се явява процесуалната санкция за непредставянето от страната на списък на разноските по чл. 80, изр. първо ГПК, приложим в административното производство на основание чл. 144 АПК. Страната губи правото да иска изменение на решението в частта за разноските, както от съда, който е разрешил този въпрос (чл. 248 ГПК), така и от по-горестоящия. По всички изложени съображения молбата на С. за изменение на решението в частта му на разноските следва да бъде оставена без уважение. Воден от гореизложеното и на основание чл. 247 и чл. 248, ал. 3 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 21- ви състав,

РЕШИ:

ДОПУСКА ПОПРАВКА на очевидна фактическа грешка в съдебно решение № 1212 от 06.03.2012 г., постановено по адм. д. № 11623 по описа на Административен съд София – град за 2011 г., като: ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Саадет А. С., от [населено място], [улица], [жилищен адрес] за осъждане на ответника - изпълнителния директор на Агенция по заетостта към Министерство на труда и социалната политика, на основание чл. 143, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, да и заплати направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 (шестстотин) лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от 20.03.2012 г., подадена от адв. Е. В., като пълномощник на оспорващата по главното производство Саадет А. С., за изменение на постановеното по адм. д. № 11623/2011 г. Съдебно решение № 1212 от 06.03.2012 г., в частта за разноските.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: